

maal, der skulle have en almindelig Afgjørelse. Jeg er derfor stedt i en meget uheldig Stilling. Jeg vil nemlig overmaade nødvendig stemme imod Principet i dette Vædringsforslag, og paa den anden Side kan jeg ikke stemme for Vædringsforslaget, og jeg vil derfor ikke blot bede den ærede Ordfører at henstille det til Forsamlingen, hvorvidt man vil vedtage Forslaget, men jeg vil opfordre ham til, dersom det er ham muligt, at tage Forslaget tilbage, for at vi ikke paa dette Trin af Sagen skulle tage en Afgjørelse om dette Spørgsmaal. Jeg troer virkelig, at den Sag, som baade han og jeg interessere os for, vilde staae sig bedst ved, at der ikke i dette Døebstl stemmes derom.

Judenrigsministeren: Jeg skal spøge min Anmodning til det ærede Medlems, som nu satte sig, om at Vædringsforslaget under Nr. 26 maatte blive taget tilbage, og hvis dette ikke skeer, haaber jeg i alt Fald, at det vil blive forkastet, navnlig fordi det staaer i en besynderlig Modstrid til, hvad Rigsdagen har vedtaget i Landcommunalloven. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den allerfjerneste Tvivl om, at ethvert Contractspørgsmaal, som maatte kunne opstaae for en Communes Vedkommende, ikke i sidste Instants vil blive afgjort af Ministeren, men ganske naturligt og nødvendig vil blive henvist til Domstolene. Det skulde glæde mig, om denne Udtalelse af mig maatte kunne bidrage til, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne enten vilde tage Forslaget tilbage eller i alt Fald undbrage det sin stærke Støtte. — Til Fordeel for Vædringsforslaget under Nr. 27 — for nu at blive ved de mindre betydelige Vædringsforslag, for jeg gaaer over til de væsentlige — har det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) idag anført, at disse Kjøbstadsvedtægter maatte tillægges en ganske særlig Betydning i Sammenligning med f. Ex. de Vedtægter, hvorom der er Tale i Landcommunalloven; men dette kan jeg under ingen Omstændigheder erkjende. Jeg troer, at ærede Medlemmer ville finde, at den Myndighed, der omhandles i Landcommunallovens §§ 14 og 45, hvilke ogsaa tale om Vedtægtsbestemmelser, ligeledes bliver en Art Magistratsmyndighed,

og naar den ærede Ordfører altsaa siger, at de i den foreliggende Lov omhandlede Vedtægter have en særlig Vigtighed, blandt Andet, om ikke navnlig, fordi de skulle ordne Forholdene med Hensyn til Magistraten i Kjøbstæderne, beder jeg bemærket, at de nævnte Paragrapher i Landcommunalloven netop ogsaa ordne Magistratsforhold — om jeg maa kalde dem saaledes — for Landcommunernes Vedkommende. Ordet „Magistrat“ findes naturligvis ikke i Landcommunalloven, men dens §§ 14 og 45 ordne idetmindste tildeels Udførelsen af Beslutningerne af den vedkommende Myndighed i Communerne. Selv om det imidlertid skulde lykkes det ærede Medlem at have Kjøbstadsvedtægternes særlige Betydning overfor Amtsraadsvedtægterne og Sognevædtægterne, kan jeg dog ikke troe, at det vil lykkes ham at have Kjøbstadsvedtægternes større Betydning end Kjøbenhavns Communevedtægters; men om disse findes der ikke nogen Bestemmelse i Loven af 4de Marts 1857, som den, det ærede Medlem anstrenger sig for at faae sat ind i Kjøbstadcommunalloven. Jeg troer i det Hele taget, at det ikke vilde være vanskeligt at paavise mangfoldige Vedtægtsbestemmelser, der kunde tillægges en lignende Betydning som den, hvorom her er Tale, men om hvilke det dog aldrig er faldet Noget ind at forlange, at de skulde meddeles Rigsdagen. Jeg har allerede tidligere udtalt, at Bestemmelsen om, at disse Vedtægter skulle trykkes og bekendtgjøres, efter min Mening vil fyldestgøre alle rimelige Fordringer, da det jo derved vil blive overordentlig let for Enhver, som interessere sig for dem, at gjøre sig bekendt med dem. — I Anledning af Vædringsforslagene under Nr. 1—5 og de andre Forslag, som knyttede sig til dem, har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærket, at naar de idetmindste for en Deel kun maatte betragtes som formelle Vædringer, vilde deres Vedtagelse efter hans Mening ikke kunne berede Lovens nogen Vanskelighed, og der vilde derfor ikke være nogen Betænkelse ved at vedtage dem. Jeg vil netop vende denne Sætning om og sige, at naar disse Vædringer kun have formel Betydning, er det efter min Mening meget urigtigt at ville